

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 892/2024
24.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1594/23 од 20.07.2023. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1594/23 од 20.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2656/21 од 05.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име јубиларне награде исплати 58.940,70 динара са законском затезном каматом од 29.01.2021. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 53.750,00 динара са законском затезном каматом од извршења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1594/23 од 20.07.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој на име јубиларне награде исплати 58.940,00 динара са законском затезном каматом од 29.01.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и одбијен као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка од 53.750,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова првостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља, због битних повреда одредаба парничног поступка

учињених у поступку пред другостепеним судом и због погрешне примене примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиље неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити има других битних повреда одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је засновала радни однос код туженог 01.12.2010. године на основу уговора о раду на одређено време све до 12.06.2019. године када јој је решењем туженог отказан уговор о раду због истека рока на који је закључен. Правоснажном пресудом од 15.07.2020. године поништено је решење о отказу уговора о раду, утврђено да је дошло до преображаја радног односа на неодређено време почев од 13.06.2019. године и обавезана тужена да тужиљу врати на рад. Тужиља није ефективно радила код тужене у периоду од 13.06.2019. године до 21.01.2021. године, када је враћена на рад. Дана 01.12.2020. године напунила је 10 година радног стажа код тужене и тиме, по схватању првостепеног суда, остварила право на јубиларну награду, због чега јој је тужбени захтев усвојен и обавезана тужена на исплату.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужене нашао да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, те је одбио тужбени захтев као неоснован. Ово из разлога што јубиларна награда представља новчану накнаду која се запосленом исплаћује за одређени број година континуираног рада код послодавца, а што тужиља у наведеном периоду није остварила, јер је имала период када ефективно није радила у оквиру ових 10 година.

По оцени Врховног суда, овакав закључак другостепеног суда заснива се на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 191. став 1. и 2. Закона о раду, прописано је да ако суд у току поступка утврди да је запосленом престао радни однос без правног основа, на захтев запосленог, одлучиће да се запослени врати на рад, да му се исплати накнада штете и уплате припадајући доприноси за обавезно социјално осигурање за период у коме запослени није радио, а да се накнада штете из става 1. овог члана утврђује у висини изгубљене зараде која у себи садржи припадајући порез и доприносе у складу са законом, у коју не улази накнада за исхрану у току рада, регрес за коришћење годишњег одмора, бонуси, награде и друга примања по основу доприноса пословном успеху послодавца.

Јубиларна награда се исплаћује запосленом у случају када оствари одређени број година непрекидног рада код послодавца. То значи да право на јубиларну награду запослени остварује радом у радном односу обављајући фактички рад код послодавца и на тај начин доприноси пословном успеху послодавца. У конкретном случају,

тужиља није могла да оствари право на јубиларну награду с обзиром да у периоду од 13.06.2019. године до 21.01.2021. године није ефективно радила. Досуђивање јубиларне награде запосленом који није непрекидно обављао рад код послодавца било би у супротности са природом јубиларне награде (награда запосленом који својим радом доприноси остваривању прихода тог послодавца) и правом на њену исплату. То значи да тужиљи, иако има одређени број година радног стажа код тужене (до повезивања је дошло на основу судске одлуке), не припада право на исплату јубиларне награде из разлога што у периоду за који претендује на остварење овог права није и фактички обављала рад, односно није доприносила пословном успеху тужене. Следом наведеног, неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, а без утицаја су наводи ревизије да тужиља није ефективно радила у једном периоду кривицом послодавца.

Имајући у виду изложено, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер по овом правном леку није успела, па је донета одлука као у ставу другом изреке применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**